

Προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος ως προς τα ατομικά, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα

του Νάσου Θεοδορίδη

Προοίμιο

Καταργείται η υπάρχουσα θρησκευτική επίκληση, και αντικαθίσταται ως εξής

«Με συνείδηση της ευθύνης του και διαπνεόμενος από τη θέληση να υπηρετήσει τις αξίες της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας και της Κοινωνικής Δικαιοσύνης, καθώς και την παγκόσμια Ειρήνη ως ισότιμο μέλος σε μια Ενωμένη Ευρώπη, ο Ελληνικός Λαός θέσπισε, δυνάμει της συντακτικής του εξουσίας, το παρόν Σύνταγμα».

Μορφή του πολιτεύματος

Άρθρο 2

Προστίθενται εδάφια β και γ ως εξής

« Η Ελλάδα αποκηρύσσει τον πόλεμο ως επιθετικό μέσο κατά της ελευθερίας των άλλων λαών και ως μέσο επίλυσης των διεθνών διαφορών. Πράξεις που διενεργούνται για να προετοιμάσουν τη διεξαγωγή επιθετικού πολέμου απαγορεύονται, όπως νόμος ορίζει»

Σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας

Άρθρο 3

Καταργείται και αντικαθίσταται ως εξής

«Το Ελληνικό Κράτος είναι διαχωρισμένο από κάθε θρησκευτική ένωση και τηρεί την αρχή της ουδετερότητας έναντι όλων των θρησκειών. Οι θρησκευτικές ενώσεις αποφασίζουν ελεύθερα για την εσωτερική οργάνωσή τους».

Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα

α) Άρθρο 4 παρ. 1

Προστίθεται εδάφιο β που έχει ως εξής

«Αποτελεί καθήκον του Κράτους η άρση των εμποδίων οικονομικής και κοινωνικής φύσης που

περιορίζοντας στην πράξη την ελευθερία και την ισότητα των πολιτών, παρακωλύουν την πλήρη ανάπτυξη του ανθρώπου και την ενεργό συμμετοχή του στον κοινωνικό βίο.»

β) Άρθρο 4 παρ2

Προστίθεται εδάφιο γ που έχει ως εξής

Το Κράτος μεριμνά για την εφαρμογή και την προώθηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Απαγορεύεται οιαδήποτε διακριτική μεταχείριση, ιδίως λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ψυχικής ασθένειας, εξάρτησης από ψυχοτρόπους ουσίες, ηλικίας, σεξουαλικού προσανατολισμού, □ ταυτότητας κοινωνικού φύλου ή προγενέστερης εκτιθείσας ποινής, όσον αφορά τους όρους πρόσβασης στην απασχόληση, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλογής, των όρων πρόσληψης και των προαγωγών, ανεξάρτητα από τον κλάδο δραστηριότητας, τις εργασιακές συνθήκες και τους όρους απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των απολύσεων και των αμοιβών, την πρόσβαση σε όλα τα είδη επαγγελματικού προσανατολισμού και κατάρτισης, την κοινωνική προστασία συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής ασφάλισης και της υγειονομικής περίθαλψης, τις κοινωνικές παροχές, την εκπαίδευση, την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες που είναι διαθέσιμα στο κοινό, και στην παροχή αυτών, συμπεριλαμβανομένης και της στέγασης

γ) Άρθρο 4 παρ. 6

Καταργείται η παρ. 6 (μαζί με την Ερμηνευτική Δήλωση) και αντικαθίσταται ως εξής

«Νόμος δύναται να ορίζει στρατιωτική θητεία για τους Έλληνες πολίτες. Το δικαίωμα στην άρνηση παροχής στρατιωτικής υπηρεσίας οποιασδήποτε μορφής είναι απαραβίαστο και δεν υπόκειται σε κρίση γνωμοδοτικής ή άλλης επιτροπής. Όποιος αρνείται για λόγους συνείδησης την στρατιωτική υπηρεσία, δύναται να κληθεί σε εναλλακτική πολιτική κοινωνική υπηρεσία που επιτελείται εκτός στρατιωτικού σχεδιασμού και μόνο σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Δημόσιες Υπηρεσίες, Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου των οποίων τον έλεγχο ασκεί το Κράτος, □ καθώς και σε αναγνωρισμένες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, όπως ορίζει ο νόμος. Η διάρκεια της εναλλακτικής υπηρεσίας δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τη διάρκεια της στρατιωτικής υπηρεσίας ούτε να έχει χαρακτήρα τιμωρίας. Για το αδίκημα της ανυποταξίας επιτρέπονται μόνο διοικητικές κυρώσεις σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας».

Προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής

«Κάθε τέκνο που γεννιέται στην εδαφική επικράτεια της Ελλάδας από ημεδαπούς ή από αλλοδαπούς γονείς αποκτά αυτοδικαίως την ελληνική ιθαγένεια. □ Αλλοδαποί που έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον οκτώ χρόνια νόμιμης διαμονής στη Χώρα □ αποκτούν, αφού υποβάλουν σχετικό αίτημα, αυτοδικαίως την ελληνική ιθαγένεια, εκτός αν έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα για την τέλεση κακουργημάτων ή αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι δημόσιας τάξης, ασφάλειας και υγείας που τεκμηριώνονται με πληρότητα και επάρκεια από τις αρμόδιες διοικητικές υπηρεσίες του Κράτους και τελούν οπωσδήποτε υπό τον δικαστικό έλεγχο της διοικητικής δικαιοσύνης, ως νόμος ορίζει. Η ανωτέρω ρύθμιση περιλαμβάνει και τους ομογενείς από οποιαδήποτε χώρα προέλευσης εφόσον αναγνωριστούν ως γόνοι ανιόντων ελληνικής ιθαγένειας, ως νόμος ορίζει».

Άρθρο 5

Καταργείται από την παράγραφο 1 ο όρος «χρηστά ήθη».

Παράγραφος 2

Προστίθεται εδάφιο α ως εξής

«Κανένας Έλληνας δεν επιτρέπεται να εκδοθεί στο εξωτερικό παρά τη θέληση του».

□ Εδάφιο β

□ «Όσοι διώκονται για τους λόγους που περιγράφονται στην παρ.2 του Άρθρου 5 απολαμβάνουν το δικαίωμα ασύλου».

Εδάφια □ γ , δ, ε και στ

«Το Υπουργείο Δικαιοσύνης από κοινού με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, λαμβάνοντας υπόψη τις εκθέσεις της Διεθνούς Αμνηστίας και άλλων διεθνών οργανισμών αρμόδιων για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και ειδικότερα των προσφύγων, καταρτίζουν ετήσιο κατάλογο χωρών για πολίτες για τους οποίους θεσπίζεται τεκμήριο ύπαρξης δίωξης για λόγους πεποιθήσεων, εφόσον έχει υποβληθεί από αυτούς σχετικό αίτημα παροχής ασύλου. Η παροχή πολιτικού ασύλου για πολίτες προερχόμενους από τις ανωτέρω χώρες είναι καταρχήν υποχρεωτική, εκτός αν σοβαρά στοιχεία αποδεικνύουν το αβάσιμο των σχετικών αιτημάτων. Σε καμία περίπτωση οι αιτήσεις ασύλου που απορρίπτονται δεν μπορούν να υπερβαίνουν το ήμισυ των αιτήσεων που υποβάλλονται αρμοδίως. Δευτεροβάθμια εξέταση ασύλου γίνεται μόνο από ανεξάρτητα όργανα του Κράτους που δεν υπάγονται οργανικά σε Υπουργείο οι υπηρεσίες του οποίου είχαν ασχοληθεί με την πρωτοβάθμια εξέταση τους».

Προστίθεται νέα Παράγραφος 5B ως εξής

Νόμος προστατεύει τα γλωσσικά και πολιτισμικά δικαιώματα του ατόμου και ομάδων πολιτών και ειδικότερα το δικαίωμα στο σεβασμό και στη διατήρηση της γλωσσικής τους ταυτότητας, το δικαίωμα στη χρήση της δικής τους γλώσσας, δημόσια και ιδιωτικά, με την παράλληλη προστασία από κάθε προσπάθεια αφομοίωσης, το δικαίωμα να απευθύνονται στη δική τους γλώσσα στις πολιτικές, διοικητικές και δικαστικές αρχές το δικαίωμα στη χρήση επωνύμων, κυρίων ονομάτων και τοπωνυμίων, □ το δικαίωμα στην εκμάθηση και μελέτη της μητρικής τους γλώσσας σε δημόσια σχολεία, καθώς και το δικαίωμα στη δημιουργία και διαχείριση σχολείων και άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Προστίθεται νέα Παράγραφος 5Γ ως εξής

«Η διαπίστωση ρατσιστικού κινήτρου σε οποιαδήποτε πράξη που τιμωρείται από τις διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας λειτουργεί ως ιδιώνυμη επιβαρυντική κατάσταση για την επαύξηση του αξιοποίνου της συγκεκριμένης πράξης».

Προστίθεται νέα Παράγραφος 5Δ ως εξής

« Νόμος ορίζει τις αυστηρές εγγυήσεις και τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες ασκείται το δικαίωμα του ατόμου στην ευθανασία».

Άρθρο 6

Καταργείται το εδάφιο β της παραγράφου 4 (δηλαδή καταργείται η εξαίρεση που ορίζει ότι «σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις τα ανώτατα αυτά όρια μπορούν να παραταθούν για έξι και τρεις μήνες, αντίστοιχα, με απόφαση του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου»), ώστε να μειωθεί το επιτρεπτό όριο προφυλάκισης στους 12 μήνες.

Άρθρο 7

Καταργείται η εξαίρεση της περιόδου πολέμου για την επιβολή της θανατικής ποινής και τροποποιείται η παράγραφος 3 ως εξής

«Θανατική ποινή δεν επιβάλλεται σε καμία απολύτως περίπτωση».

Προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής

«Κανένας δεν καταδικάζεται πάνω από μία φορά για την ίδια κατ' ουσία πράξη, ασχέτως του τυπικού χαρακτηρισμού της από το νόμο ως εγκλήματος διάρκειας».

Προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής

«Η ποινή της ισόβιας κάθειρξης δεν μπορεί αθροιστικά να υπερβαίνει τα δεκαέξι χρόνια εγκλεισμού σε σωφρονιστικό ίδρυμα. Το Κράτος μεριμνά για το διαρκή εκσυγχρονισμό του σωφρονιστικού συστήματος και για την προώθηση του θεσμού της ημιελεύθερης διαβίωσης υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 9^Α

Προστίθεται εδάφιο γ ως εξής

«Καμία καταγραφή ή αποθήκευση της μορφής και του περιεχομένου των τηλεφωνικών, ηλεκτρονικών ή τηλεομοιοτυπικών επικοινωνιών δεν επιτρέπεται ούτε για ελάχιστο χρονικό διάστημα χωρίς δικαστική εγγύηση».

Άρθρο 11

Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής

«Καθένας έχει το δικαίωμα να συνέρχεται ήσυχα και χωρίς όπλα».

Το εδάφιο β της παραγράφου 2 (που προβλέπει δυνατότητα απαγόρευσης συναθροίσεων με

απόφαση αστυνομικής αρχής) τροποποιείται ως εξής

Οι υπαίθριες συναθροίσεις μπορούν να απαγορευτούν μόνο με αιτιολογημένη απόφαση ειδικού τριμελούς δικαστικού συμβουλίου αποτελούμενου από ένα δικαστή της ποινικής δικαιοσύνης, ένα δικαστή της πολιτικής δικαιοσύνης και ένα δικαστή της διοικητικής δικαιοσύνης, αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος, κλπ».

Άρθρο 13

Προσθήκη εδαφίου γ στην παράγραφο 1

«Καθένας έχει το δικαίωμα να αποσιωπά τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις και να τις μεταβάλλει ελεύθερα και χωρίς τύπους».

Προσθήκη εδαφίου β στην παράγραφο 2

«Όλες οι θρησκευτικές ενώσεις και οι λειτουργοί τους έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις».

Καταργείται το εδάφιο γ της παραγράφου 2, που ορίζει ότι «ο προσηλυτισμός απαγορεύεται».

Τροποποίηση παραγράφου 3 ως εξής

Αφαιρείται η έκφραση «λειτουργοί της επικρατούσας θρησκείας».

Τροποποίηση παραγράφου 5 ως εξής

«Κανένας όρκος ενόπιον κρατικού οργάνου δεν επιτρέπεται να έχει θρησκευτικό χαρακτήρα»

Προσθήκη παραγράφου 6 ως εξής

«Η διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών στη Δημόσια Εκπαίδευση είναι απολύτως προαιρετική, και παρέχεται μόνο κατόπιν αίτησης των ενδιαφερομένων. Η ύλη του μαθήματος δεν έχει ομολογιακό χαρακτήρα και περιλαμβάνει ισότιμη εισαγωγή στην ιστορία, την κοινωνιολογία και την δογματική όλων των θρησκειών».

Προσθήκη παραγράφου 7 ως εξής

«Απαγορεύεται η αναγραφή του θρησκευόμενου σε δημόσιο έγγραφο, τίτλο σπουδών ή βεβαίωση δημόσιας αρχής».

Προσθήκη παραγράφου 8 ως εξής

«Κάθε προγενέστερος Νόμος που αντίκειται στο διαχωρισμό Κράτους και θρησκευτικών ενώσεων κηρύσσεται ανίσχυρος».

Άρθρο 14

Προσθήκη εδαφίου β στην παράγραφο 1

«Το δικαίωμα στην ελεύθερη κριτική όταν αφορά δημόσια πρόσωπα ή όταν άπτεται οποιουδήποτε θέματος δημοσίου ενδιαφέροντος υπερτερεί πάντοτε του έννομου αγαθού της προστασίας από εξύβριση, απλή δυσφήμιση, συκοφαντική δυσφήμιση ή άλλη πράξη προσβολής της τιμής και της υπόληψης, και παραμένει ποινικά ατιμώρητο χωρίς παράλληλη δυνατότητα αποζημίωσης ενώπιον της τακτικής δικαιοσύνης, με μόνη επιφύλαξη τη διεκδίκηση δικαιώματος απάντησης σε ανακριβές δημοσίευμα, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος».

Προσθήκη εδαφίου γ στην παράγραφο 1

«Ποινικές διατάξεις που περιορίζουν την ελευθερία της έκφρασης και δεν έχουν ως αντικείμενο προστασίας συγκεκριμένο άτομο ως φορέα προσβολής έννομου αγαθού είναι ανίσχυρες».

Κατάργηση των περιπτώσεων κατάσχεσης εντύπων που αριθμούνται ως α, β και δ, ενώ από την περίπτωση γ παραμένει μόνο το πρώτο σκέλος, δηλαδή η κατάσχεση «για δημοσίευμα που αποκαλύπτει πληροφορίες για τη σύνθεση, τον εξοπλισμό και τη διάταξη των ενόπλων δυνάμεων ή την οχύρωση της Χώρας».

Άρθρο 16

Από την παράγραφο 2 απαλείφεται ο όρος «ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης».

Τροποποιείται η παράγραφος 3 ως εξής

Τα έτη υποχρεωτικής φοίτησης δεν μπορεί να είναι λιγότερα από δώδεκα. Η πρόσβαση στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα είναι ελεύθερη και γίνεται χωρίς εξετάσεις».

Προστίθεται εδάφιο γ στην παράγραφο 4

« Η παραβίαση του δικαιώματος πρόσβασης σε απολύτως δωρεάν εκπαίδευση από τα κρατικά εκπαιδευτικά ιδρύματα διαμέσου της θέσπισης διδάκτρων ή άλλων τελών και διαμέσου άρνησης χορήγησης δωρεάν βιβλίων και συγγραμμάτων υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο κατόπιν ειδικού ενδίκου μέσου στρεφόμενου κατά του Κράτους, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται εδάφιο ε στην παράγραφο 5

«Η συμμετοχή εκπροσώπων των φοιτητικών συλλόγων στη διοίκηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ορίζεται με νόμο».

Προστίθεται έκτο εδάφιο στην παράγραφο 5

«Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι απαραβίαστο και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αρθεί χωρίς σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων των πρυτανικών αρχών και των εκπροσώπων των φοιτητικών συλλόγων στη διοίκηση του εκπαιδευτικού ιδρύματος».

Προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής

«Όσον αφορά την απόλαυση του δικαιώματος πρόσβασης στα κρατικά εκπαιδευτήρια και ειδικότερα τη δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγένειας».

Προστίθεται παράγραφος 11 ως εξής

«Το Κράτος μεριμνά για την παροχή σίτισης και στέγασης υψηλών ποιοτικών προδιαγραφών για φοιτητές και σπουδαστές. Ενδεχόμενη αδυναμία του κράτους για ικανοποίηση του κοινωνικού δικαιώματος σε παροχή σίτισης και στέγασης θεμελιώνει αχώρητο δικαίωμα του φοιτητή και του σπουδαστή σε παροχή χρηματικού ποσού ίσου με τον κατώτατο βασικό μισθό όπως αυτός προσδιορίζεται από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας».

Προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής

□□ «Το Κράτος θεσπίζει υποχρεωτικά θετικά μέτρα διάκρισης για τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης παιδιών που προέρχονται από γονείς που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, και ειδικότερα Ρομά, Μουσουλμάνους της Θράκης και αλλοδαπούς που είναι οικονομικοί μετανάστες ή πολιτικοί πρόσφυγες. Σε κάθε σχολική μονάδα της Χώρας παρέχεται η δυνατότητα λειτουργίας τάξεων υποδοχής και προγραμμάτων ενισχυτικής διδασκαλίας για παιδιά ευπαθών κοινωνικών ομάδων, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής

«Νόμος δύναται να ορίζει διαδικασίες μετάβασης όλων των ιδιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε Φορείς υπό δημόσιο ή κοινωνικό έλεγχο».

Άρθρο 21

Στην παράγραφο 1 απαλείφεται ο όρος «θεμέλιο της προαγωγής του έθνους», και όλη η παράγραφος αντικαθίσταται ως εξής

«Η οικογένεια υπό όλες τις μορφές της, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους. Δεν επιτρέπονται διακρίσεις, ιδίως λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, εξάρτησης από ψυχοτρόπους ουσίες, ηλικίας, σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας κοινωνικού φύλου, όπως νόμος ορίζει. Θρησκευτικοί κώδικες και εθιμικοί κανόνες που περιλαμβάνονται σε διμερείς ή πολυμερείς Συνθήκες και που έρχονται σε αντίθεση με τα δικαιώματα του ανθρώπου και ειδικότερα της γυναίκας όπως αυτά προστατεύονται από το παρόν Σύνταγμα και από Διεθνείς Συμβάσεις κυρωμένες από τη Βουλή των Ελλήνων είναι ανίσχυροι μετά την ψήφιση και δημοσίευση του παρόντος».□

Προστίθεται εδάφιο β στην παρ. 3 ως εξής

«Το δικαίωμα στην υγεία εξασφαλίζεται με την απολύτως δωρεάν ιατρική περίθαλψη που παρέχεται από τα κρατικά υγειονομικά ιδρύματα, ασχέτως καθεστώτος ασφάλισης, με την

ανάπτυξη του δικτύου των ιδρυμάτων που προορίζονται για τη θεραπεία και την ενίσχυση της υγείας των πολιτών, με την ανάπτυξη και βελτίωση των μέτρων προστασίας από ατυχήματα και των υγιεινών συνθηκών της παραγωγής, με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων, και με την ανάπτυξη ιατρικών ερευνών που αποβλέπουν στην πρόληψη και μείωση των ασθενειών και στην εξασφάλιση στους πολίτες μιας μακρόχρονης και δραστήριας ζωής.

Προστίθεται στην παρ.3 εδάφιο γ ως εξής

«Όσον αφορά την απόλαυση του δικαιώματος στην υγεία και ειδικότερα τη δωρεάν ιατρική περίθαλψη απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγένειας».

Προστίθεται στην παρ.3 εδάφιο δ ως εξής

« Η παραβίαση του δικαιώματος πρόσβασης σε απολύτως δωρεάν ιατρική περίθαλψη από τα κρατικά υγειονομικά ιδρύματα, ασχέτως καθεστώτος ασφάλισης, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο κατόπιν ειδικού ενδίκου μέσου στρεφόμενου κατά του Κράτους, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται στην παρ.3 εδάφιο δ ως εξής

«Νόμος δύναται να ορίζει διαδικασίες μετάβασης όλων των ιδιωτικών υγειονομικών ιδρυμάτων σε Φορείς υπό δημόσιο ή κοινωνικό έλεγχο».

Στην παράγραφο 4 προστίθενται εδάφια β, γ, δ, ε, στ, ζ, η και θ ως εξής

«Το Κράτος μεριμνά για την επαρκή χρηματοδότηση στεγαστικών προγραμμάτων υψηλών ποιοτικών προδιαγραφών. Νόμος ορίζει το ύψος του ατομικού και οικογενειακού εισοδήματος κάτω από το οποίο καθένας έχει δικαίωμα απόκτησης εντελώς δωρεάν πρώτης κατοικίας χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση εκ μέρους του. Η παραβίαση του δικαιώματος πρόσβασης σε απολύτως δωρεάν πρώτη κατοικία υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο κατόπιν ειδικού ενδίκου μέσου στρεφόμενου κατά του Κράτους, όπως νόμος ορίζει. Διεξαγωγή πλειστηριασμού πρώτης κατοικίας απαγορεύεται όταν ο ιδιοκτήτης της δεν διαθέτει άλλη. Η κληρονομική μεταβίβαση πρώτης κατοικίας δεν φορολογείται όταν αφορά εισοδήματα που δεν έχουν την αντίστοιχη πραγματική φοροδοτική ικανότητα, όπως νόμος ορίζει. Για τις ενοικιάσεις ακινήτων που χρησιμεύουν ως πρώτη κατοικία καθορίζεται με νόμο αναλογική σύνδεση, υπό τύπον αριθμητικού κλάσματος, μεταξύ οικογενειακού ή ατομικού εισοδήματος αφενός και ποσού ενοικίου αφετέρου. Κατά παρέκκλιση της ελευθερίας των συμβάσεων το ποσό ενοικίου που αφορά την πρώτη κατοικία δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το ένα πέμπτο του εισοδήματος του ενοικιαστή. Για την υλοποίηση της ανωτέρω ρύθμισης την ευθύνη κατάρτισης των συμβάσεων ενοικίασης έχει Δημόσιος Οργανισμός Διαχείρισης Ενοικίων, στον οποίο απευθύνονται υποψήφιοι εκμισθωτές και ενοικιαστές για να συνάψουν σύμβαση μίσθωσης».

Προστίθεται στην παράγραφο 6 εδάφιο β ως εξής

«Το επίδομα αναπηρίας ορίζεται σε ύψος τουλάχιστον διπλάσιο από αυτό του βασικού μισθού όπως αυτός προκύπτει από την εκάστοτε Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή τις ευνοϊκότερες κλαδικές συμβάσεις εφόσον υπάρχουν».

Προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής

« Το Κράτος μεριμνά για την ύπαρξη και λειτουργία μίας τουλάχιστον Δημόσιας Επιχείρησης Κοινής Ωφέλειας στους τομείς των οδικών, ακτοπλοϊκών, σιδηροδρομικών και αεροπορικών συγκοινωνιών, της ηλεκτρικής ενέργειας, του φυσικού αερίου, των τηλεπικοινωνιών, της ύδρευσης, της παραγωγής, εμπορίας και αποθήκευσης φαρμάκων, και της ραδιοτηλεόρασης, και επιβάλλεται η δημοκρατική ανασυγκρότησή τους με κοινωνικό έλεγχο. Κάθε επιχείρηση που δραστηριοποιείται στον τομέα της Κοινής Ωφέλειας οφείλει να εκπονεί τιμολόγιο προσιτό σε καταναλωτές χαμηλού εισοδήματος διαμέσου της σύνδεσης του ύψους των λογαριασμών των επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας με το εκάστοτε εισόδημα του καταναλωτή τους, όπως νόμος ορίζει. Για μεσαία και χαμηλά εισοδήματα παρέχεται κατά τους μήνες της χειμερινής περιόδου επαρκές επίδομα θέρμανσης, που είναι δικαστικά αγωγήμο, όπως νόμος ορίζει.».

Προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής

«Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής ανάλογα με την εισοδηματική του κατάσταση, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής

«Ο κατώτατος βασικός μισθός που περιλαμβάνεται στην Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δεν μπορεί να υπολείπεται του μέσου όρου του κατώτατου βασικού μισθού των Κρατών -Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νόμος ορίζει τη σύσταση ειδικής επιτροπής αποτελούμενης από εκπροσώπους του Υπουργείου Οικονομικών, της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου που θα είναι αρμόδια σε ετήσια βάση για τον προσδιορισμό του ως άνωθεν σχετικού ποσού».

Προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής

«Το Κράτος εγγυάται εισόδημα αξιοπρεπούς διαβίωσης για όλους τους πολίτες που, δεν αμείβονται ικανοποιητικά και βρίσκονται κάτω από το όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης, όπως αυτό προσδιορίζεται σε ετήσια βάση από ειδική επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομικών και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας, υπό την προεδρία του τελευταίου, ως νόμος ορίζει. Εάν ο πραγματικός μισθός μαζί με τα υπόλοιπα τυχόν ατομικά εισοδήματα προκύπτει να είναι χαμηλότερος από το εκάστοτε καθοριζόμενο αποδεκτό όριο Αξιοπρεπούς Διαβίωσης, τότε το Κράτος υποχρεούται να καταβάλλει τη διαφορά μεταξύ πραγματικών εσόδων και αποδεκτού ορίου. Εάν τα ατομικά εισοδήματα αποδεδειγμένα υπερβαίνουν το Εγγυημένο Εισόδημα Αξιοπρεπούς Διαβίωσης, τότε το Κράτος δεν θα υποχρεούται σε αντιστοιχη καταβολή, αλλά αντιθέτως, μέσω της γενικής φορολογίας, θα μεριμνά για τη διασφάλιση των απαιτούμενων εσόδων για τη λειτουργία του θεσμού του Εγγυημένου Εισοδήματος Αξιοπρεπούς Διαβίωσης. Το ύψος του Εγγυημένου Εισοδήματος Αξιοπρεπούς Διαβίωσης μπορεί να κυμαίνεται σε ανώτερα επίπεδα από τον εκάστοτε κατώτατο μισθό.

Προστίθεται παράγραφος 11 ως εξής

«Το Κράτος προωθεί μέτρα για τη συμφιλίωση της οικογενειακής ζωής και της εργασίας των γυναικών διαμέσου της ενίσχυσης του δικτύου Δημόσιων και δωρεάν παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών καθώς και διαμέσου της θέσπισης στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα επιπρόσθετου αριθμού γονικών αδειών τουλάχιστον διπλάσιου του αριθμού κανονικής άδειας που ισχύει καθ' ολοκληρία και εις το ακέραιο για τον καθένα από τους γονείς».

Άρθρο 22.

Τροποποιείται η παράγραφος 1 στο εδάφιο α ως εξής

Η έκφραση «που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης» απαλείφεται και αντικαθίσταται με την έκφραση «που μεριμνά για την εξεύρεση κατάλληλης και αποδεκτής από το άτομο εργασίας».

Προστίθενται στην παρ.1 εδάφιο β και γ ως εξής

«Σκοπός του Κράτους είναι η εξασφάλιση πλήρους απασχόλησης σε όλους τους πολίτες με ριζική μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών. Η παραβίαση του δικαιώματος πρόσβασης σε κατάλληλη και αποδεκτή από το άτομο εργασία υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο κατόπιν ειδικού ενδίκου μέσου στρεφόμενου κατά του Κράτους, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται στην παρ.1 εδάφιο δ και ε ως εξής

«Ειδική μέριμνα λαμβάνεται για την ενίσχυση της απασχόλησης των νέων, των γυναικών και των μακροχρόνια ανέργων ηλικίας άνω των 50 ετών διαμέσου προώθησης ειδικών προγραμμάτων πλήρους απασχόλησης τους σε κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες περιβάλλοντος και ποιότητας ζωής, και σε Δήμους και Νομαρχίες, καθώς και αποτελεσματικής επαγγελματικής κατάρτισης που να τους οδηγεί σε πλήρη απασχόληση, όπως νόμος ορίζει. Ειδικά για τους άνεργους ηλικίας άνω των 50 ετών παρέχεται δυνατότητα προαιρετικού καθεστώτος πρόωμης συνταξιοδότησης. Εργαζόμενοι ηλικίας άνω των 50 ετών απολύονται μόνο για ιδιαίτερα σπουδαίο λόγο, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται στην παρ.1 εδάφιο στ ως εξής

□ «Το Κράτος μεριμνά για ετήσιες μαζικές προσλήψεις πλήρους απασχόλησης στους τομείς της υγείας, της παιδείας και της κοινωνικής φροντίδας και πρόνοιας με δαπάνες που καλύπτονται από έσοδα προερχόμενα από την επιβολή φόρου υπεραξίας ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό στις πωλήσεις μετοχών και από τέλος ποσοστού δέκα τοις χιλίοις σε δάνεια που χορηγούνται από Τράπεζες, όπως νόμος ορίζει.

Προστίθεται στην παράγραφο 2 εδάφιο β ως εξής

«Καμία νομοθετική αλλαγή δεν επιτρέπεται όσον αφορά την επιμήκυνση των ημερήσιων και εβδομαδιαίων ωραρίων λειτουργίας των καταστημάτων και των επιχειρήσεων χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του πρωτοβάθμιου, δευτεροβάθμιου και τριτοβάθμιου σωματείου των εργαζομένων. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας του μισθωτού και ειδικότερα η επιλογή των συγκεκριμένων ωρών

και ημερών εργασίας του και η επιλογή του χρόνου λήψης των κανονικών αδειών του □ εξαιρούνται από το πεδίο άσκησης του διευθυντικού δικαιώματος του εργοδότη και ρυθμίζονται καταρχήν ελεύθερα από τον ίδιο το μισθωτό, εκτός αν του παρασχεθούν εκ μέρους του εργοδότη ειδικώς προσδιορισμένα και δικαστικώς ελέγξιμα προσαυξημένα κίνητρα και οφέλη, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται στην παράγραφο 4 εδάφιο β ως εξής

«Απαγορεύεται η πολιτική επιστράτευση εργαζομένων που ασκούν το δικαίωμα τους στην απεργία».

Προστίθεται στην παρ. 5 □ εδάφιο β ως εξής

« Το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα που αφορά τους μισθωτούς στηρίζεται στην τριμερή χρηματοδότηση, σύμφωνα με την οποία το Κράτος εισφέρει κατά τα τρία ένατα, ο εργοδότης κατά τα τέσσερα ένατα και ο μισθωτός κατά τα δύο ένατα. Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών συνδέεται με την πραγματική εισοδηματική τους ικανότητα, όπως αυτή προκύπτει από τις φορολογικές δηλώσεις τους, όπως ορίζει ο νόμος. Συνένωση επικουρικών ασφαλιστικών ταμείων επιτρέπεται μόνο αν έχει εθελοντικό χαρακτήρα και αν δεν παραβιάζει κερτημένα ασφαλιστικά δικαιώματα»

Προστίθεται στην παρ. 5 εδάφιο γ ως εξής

«Το ύψος της σύνταξης που προκύπτει από το άθροισμα των παροχών των κύριων και των επικουρικών ταμείων δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τον τελευταίο μεγαλύτερο μισθό του μισθωτού εργαζόμενου κατά το διάστημα της τελευταίας τριετίας πριν από τη λήψη της σύνταξης ή το αντίστοιχο μηνιαίο εισόδημα όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική δήλωση του ελεύθερου επαγγελματία κατά το διάστημα της τελευταίας πενταετίας πριν από τη λήψη της σύνταξης. Το Κράτος υποχρεούται σε συμπλήρωση του ανωτέρω ποσού σε περίπτωση αδυναμίας του οικείου ασφαλιστικού φορέα. Επιδείνωση των όρων συνταξιοδότησης απαγορεύεται. Το ανώτατο όριο εργάσιμης περιόδου πριν από τη λήψη της σύνταξης ανέρχεται στην 35ετία χωρίς όριο ηλικίας, εκτός εξαιρέσεων που ορίζονται από νόμο».

Προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής («δικαίωμα για ανάπαυση»)

«Καθένας έχει δικαίωμα για ανάπαυση με πληρωμένες αποδοχές. Το δικαίωμα αυτό εξασφαλίζεται με τη θέσπιση μέγιστης εργάσιμης εβδομάδας 35 ωρών για τους εργάτες και υπαλλήλους και με αντίστοιχη μείωση της εργάσιμης ημέρας για ελεύθερα επαγγέλματα και κλάδους παραγωγής, με αντίστοιχη μειωμένη διάρκεια της νυχτερινής εργασίας, με τη χορήγηση κάθε χρόνο πληρωμένων αδειών που ανέρχονται σε τουλάχιστον σαράντα εργάσιμες ημέρες κατ' έτος., με την καθιέρωση τουλάχιστον δύο συνεχόμενων ημερών ανάπαυσης για όλους κάθε εβδομάδα, □ με τη διεύρυνση του δικτύου των πολιτιστικών και μορφωτικών ιδρυμάτων, καθώς και με τη δημιουργία ευνοϊκών δυνατοτήτων για ανάπαυση και άλλων συνθηκών αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου. Το ετήσιο επίδομα διακοπών δεν μπορεί να ανέρχεται σε ποσό που ισούται με λιγότερους από τρεις επιπρόσθετους μηνιαίους μισθούς ή αντίστοιχα ημερομίσθια, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής

«Το επίδομα ανεργίας χορηγείται τουλάχιστον επί διετία στο ύψος του 75% του τελευταίου μισθού που είχε ο εργαζόμενος πριν την απόλυση του ή στο ύψος του 85% του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη εφόσον είτε δεν είχε εισέλθει στην αγορά εργασίας είτε αμειβόταν με τον κατώτερο βασικό μισθό. Το ανωτέρω επίδομα θα δίδεται για δύο τουλάχιστον επιπλέον χρόνια στο ύψος του 60%, του τελευταίου μισθού που είχε ο εργαζόμενος πριν την απόλυση του ή στο ύψος του 80% του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη εφόσον είτε δεν είχε εισέλθει στην αγορά εργασίας είτε αμειβόταν με τον κατώτερο βασικό μισθό, εφόσον δεν έχει βρεθεί κατάλληλη για τον άνεργο εργασία με σύμφωνη δική του γνώμη. Δικαιούχοι του επιδόματος είναι και οι άνεργοι ελεύθεροι επαγγελματίες, όπως νόμος ορίζει. Για την ικανοποίηση του κοινωνικού δικαιώματος στο επίδομα ανεργίας η συμμετοχή του Κράτους στα έσοδα του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού δεν μπορεί να ανέρχεται σε ποσοστό κατώτερο από το ένα τοις εκατό του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος».

Προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής

« Κάθε απόλυση στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα για συμβάσεις αορίστου και ορισμένου χρόνου οφείλει να είναι πλήρως και επαρκώς αιτιολογημένη. Σε επιχειρήσεις των οποίων οι ισολογισμοί παρουσιάζουν κέρδη κάθε απόλυση εργαζόμενου είναι άκυρη και επισύρει σοβαρές ποινικές και διοικητικές κυρώσεις, εκτός αν οφείλεται σε λόγους που δεν σχετίζονται με την περαιτέρω αύξηση της κερδοφορίας τους, όπως νόμος ορίζει. Τα περιουσιακά στοιχεία ιδιωτικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει επιδοτήσεις για πρόσληψη ανέργων και στη συνέχεια είτε δηλώνουν πτώχευση είτε μετεγκαθίστανται σε άλλες χώρες μεταβιβάζονται αυτοδικαίως στο Δημόσιο ή σε συλλογικά όργανα των εργαζομένων, και τίθενται υποχρεωτικά υπό εργατικό έλεγχο, όπως νόμος ορίζει. Σε περίπτωση μετεγκατάστασης, οι καταβληθείσες επιδοτήσεις επιστρέφονται και επιβάλλονται στους λήπτες αυστηρές ποινικές, διοικητικές και φορολογικές κυρώσεις, όπως νόμος ορίζει. Η λειτουργία των επιχειρήσεων συνεχίζεται με υποχρεωτικές πιστωτικές διευκολύνσεις εκ μέρους των Τραπεζών και κρατική αρωγή και στήριξη, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής

«Το Κράτος μεριμνά για ίσα ασφαλιστικά, μισθολογικά και εργασιακά δικαιώματα μεταξύ των εργαζόμενων μερικής και πλήρους απασχόλησης. Κάθε ώρα μερικής απασχόλησης αμειβεται με επιπρόσθετη προσαύξηση που ισούται τουλάχιστον με το ήμισυ της αμοιβής που αντιστοιχεί σε μια ώρα πλήρους απασχόλησης, και οποιαδήποτε υπέρβαση αμειβεται ως υπερωρία. Οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν ελαστικές μορφές απασχόλησης όταν αυτό δικαιολογείται αντικειμενικά λόγω της φύσης τους και εφόσον υπάρχει σύμφωνη γνώμη των συνδικάτων υποχρεώνονται να περιορίσουν αθροιστικά την κάθε είδους ελαστική μορφή απασχόλησης στο 10% του συνόλου. Κάθε μορφή απασχόλησης που καλύπτει πάγιες ανάγκες και αποτελεί εξαρτημένη εργασία μετατρέπεται αυτοδικαίως σε σύμβαση αορίστου χρόνου. Δύο διαδοχικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου που η συνολική τους διάρκεια υπερβαίνει τους δέκα μήνες μετατρέπονται αυτοδικαίως σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, ανεξάρτητα αν έχει μεσολαβήσει χρονική διακοπή. Νόμος ορίζει τις νομικές ευθύνες των υπεργολάβων, ως άμεσων πραγματικών εργοδοτών, για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και των σχετικών συμβάσεων με εργαζόμενους που παρέχουν υπηρεσίες προς αυτούς».

Καταργούνται τα συναφή εδάφια γ και δ της παραγράφου 8 του Άρθρου 103, που ορίζουν

«Απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεων του σε αορίστου χρόνου. Οι απαγορεύσεις της □ παραγράφου αυτής ισχύουν και ως προς τους απασχολούμενους με σύμβαση έργου.

Προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής

« Το Κράτος μεριμνά για την παροχή δικαιώματος αυτοδιαχείρισης της εργασίας του καθενός ως ζωτικής βιοτικής ανάγκης, διαμέσου της θέσπισης ενός παράλληλου κοινωνικού τομέα ιδιοκτησίας μέσων παραγωγής. Ο κοινωνικός τομέας ιδιοκτησίας μέσων παραγωγής υπάγεται στη δημοκρατική παρεμβατική διαχείριση των εργαζομένων διαμέσου ελεύθερα ανακλητών Συμβουλίων και Επιτροπών, όπως νόμος ορίζει. Σκοπός του κοινωνικού τομέα ιδιοκτησίας μέσων παραγωγής είναι να εξασφαλίζει την πλήρη χρησιμοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων, να προάγει και να αυξάνει την κοινωνική και οικονομική ευημερία και την ποιότητα ζωής , να προβαίνει στην αναγκαία αποκατάσταση των ανισοτήτων κατανομής του πλούτου και του εισοδήματος, να εμποδίζει το σχηματισμό ιδιωτικών μονοπωλίων και να καταστείλει τις καταχρήσεις της οικονομικής εξουσίας και κάθε πρακτική ικανή να βλάψει το γενικό συμφέρον. Το Κράτος ενισχύει τα βιώσιμα πειράματα αυτοδιαχείρισης θεσπίζοντας φορολογικά και οικονομικά ευεργετήματα καθώς και ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για τη λήψη πιστώσεων και τεχνικής βοήθειας, όπως νόμος ορίζει».

Άρθρο 23

Τροποποιείται η παράγραφος 2 ως εξής

Καταργείται το εδάφιο 2 της παρ. 2 που ορίζει ότι « απαγορεύεται η απεργία με οποιαδήποτε μορφή στους δικαστικούς λειτουργούς και σ' αυτούς που υπηρετούν στα σώματα ασφαλείας».

Το εδάφιο 3 της παρ. 2 συμπληρώνεται ως εξής □ «Το δικαίωμα προσφυγής σε απεργία των δικαστικών λειτουργών, των υπηρετούντων στα σώματα ασφαλείας, των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων της τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και του προσωπικού των κάθε μορφής επιχειρήσεων δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, που η λειτουργία τους έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, υπόκειται στους συγκεκριμένους περιορισμούς του νόμου που το ρυθμίζει. Οι περιορισμοί αυτοί δεν μπορούν να φθάνουν έως την κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας ή την παρεμπόδιση της νόμιμης άσκησής του.

Προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής

«Η ανταπεργία απαγορεύεται σε κάθε περίπτωση. Η απεργία αλληλεγγύης ως έκφραση του δικαιώματος στην απεργία διέπεται από το ίδιο νομικό πλαίσιο που ισχύει για την απεργία γενικά. Στο Δημόσιο Τομέα το δικαίωμα για ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις κατά κλάδο είναι απαραβίαστο».

Άρθρο 24

Προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής

«Το Κράτος μεριμνά για τη στροφή στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στην εξοικονόμηση και ορθολογική χρήση της, για το δραστικό περιορισμό της χρήσης οχημάτων με μηχανές εσωτερικής καύσης, για την προνομιακή βελτίωση, ενίσχυση και χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς, ιδιαίτερα σταθερής τροχιάς, για τον περιορισμό της χρήσης ιδιωτικών αυτοκινήτων στο κέντρο των μεγάλων πόλεων, για πολλαπλασιασμό των μονάδων βιολογικού καθαρισμού και για επιβολή ειδικού οικολογικού φόρου σε οποιοδήποτε προϊόν ή δραστηριότητα κριθεί ότι έχει αρνητικές συνέπειες για το περιβάλλον, όπως νόμος ορίζει».

Προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής

Απαγορεύεται η παραγωγή, εμπορία και χρήση μεταλλαγμένων προϊόντων στο έδαφος της ελληνικής επικράτειας.

Προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής

Απαγορεύεται η παραγωγή, εμπορία και χρήση πυρηνικής ενέργειας στο έδαφος της ελληνικής επικράτειας είτε για ειρηνικούς είτε για στρατιωτικούς σκοπούς.

Άρθρο 25

Καταργείται η παράγραφος 3 (περί καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος).

Προστίθεται παράγραφος 5 («θεωρία του πυρήνα των δικαιωμάτων») ως εξής

«Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να θιγεί ένα δικαίωμα του ανθρώπου κατά το ουσιώδες περιεχόμενό του».

Προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής

«Κοινωνικές παροχές που συνδέονται με κοινωνικά δικαιώματα θεωρούνται ως κεκτημένες και αναπαλλοτριώτες. Οποιαδήποτε μείωση τους από τη νομοθετική εξουσία δεν είναι επιτρεπτή χωρίς αντικατάσταση τους από άλλες παροχές ισάξιες σε μορφή και περιεχόμενο που να διασφαλίζουν εξίσου το κοινωνικό δικαίωμα».

Άρθρο 27

Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής

«Σε καμία περίπτωση δεν είναι δεκτή στην Ελληνική Επικράτεια ξένη στρατιωτική δύναμη ούτε μπορεί να διαμένει σ' αυτή ή να περάσει μέσα από αυτή. Αποστολή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων εκτός των συνόρων της ελληνικής επικράτειας δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση».

Άρθρο 29

Προστίθεται στην παράγραφο 1 εδάφιο γ ο

«Αλλοδαποί μπορούν ελεύθερα να ιδρύουν και να συμμετέχουν στα πολιτικά κόμματα όπως προσδιορίζονται ανωτέρω».

Προστίθεται στην παράγραφο 1 εδάφιο δ

«Αλλοδαποί που έχουν συμπληρώσει πέντε χρόνια νόμιμης διαμονής στη Χώρα έχουν δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις εκλογές όλων των βαθμίδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκτός αν έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα για την τέλεση κακουργημάτων, ως νόμος ορίζει».

Άρθρο 33, παρ. 2

(Ορκος Προέδρου της Δημοκρατίας)

Απαλείφεται η φράση «στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας».

Άρθρο 78

Προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής

«Οι ετήσιες στρατιωτικές δαπάνες δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το ποσοστό που ανέρχεται στο ένα τοις εκατό επί του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος».

Άρθρο 97

Προστίθεται, στην παράγραφο 2 τρίτο εδάφιο ως εξής

«Πράξεις ανθρωποκτονίας, εσχάτης προδοσίας, στάσης καθώς και πράξεις που τιμωρούνται με βάση νόμους για την προστασία της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα εκδικάζονται υποχρεωτικά από Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια».

[...]